

PODPIS SPORAZUMA

Predstavniki Pivovarne Union so podpisali samoupravni sporazum o še tesnejšem sodelovanju s sladarno Poljoprivrednega prehrabnega kombinata Bačka Palanka in s sladarno Poljoprivrednega industrijskega kombinata Peč. S tem sporazumom so potrdili že doslej močno sodelovanje med temi tremi delovnimi organizacijami in se dogovorili, da bosta oba kombinata oskrbovala Pivovarno Union s potrebnimi 12.000 tonami pivovarskega slada. Oba kolektiva bosta tudi denarno podprla modernizacijo Pivovarne, Union pa bo vlagal v silosne zmogljivosti teh kombinatov.

PO POTI SPOMINOV NOB

Zgodovinska ura na Pokljuki

Pionirji naše šole vsako šolsko leto obiše-
mo več spominskih krajev naše NOB. Na pi-
onirskem sestanku smo se letos domenili, da
bomo šli nižji razredi na Pokljuko, višji pa na
Pohorje.

Zbrali smo se 18. septembra in kmalu so
nas avtobusi peljali proti Gorenjski. V Med-
vodah je vstopil v naš avtobus tovariš Mile
Pavlin, partizanski borec in pisatelj. Vedeli
smo, da je napisal knjigo o slayni borbi 3. ba-
taljona Prešernove brigade, da je obiskal in
govoril s preživelimi borci in da nam bo o
tem pripovedoval.

Ustavili smo se pred Sport hotelom na le-
pi Pokljuki. Odkorakali smo do spomenika
padlim. Naš pevski zbor je zapel, učenca sta
recitirala. Prej smo bili vsi veseli in razposa-
jeni, pri spomeniku pa smo utihnil. Zdelo se
nam je, kot da ponosne smreke okrog nas ti-
ho šepetajo: »Vi, mladi, nadaljujte delo tistih,
katerih kri je namočila tla, kjer sedaj stojite!
Bodite ponosni, da živite v domovini, za kate-
ro so partizani dali svoja življenja, v domo-
vini, ki jo je vodil tovariš Tito. Rastite pono-
sno naprej pod Titovo zastavo!»

Napeto smo poslušali pripovedovanje to-
variša Pavlina o zmagi mrtvega bataljona.

Po proslavi pa smo poskočili po zelenih
travnih in se poigrali z žrebičkom. Vse pre-
malu smo morali domov.

Tega izleta ne bom pozabil in želim, da bi
obiskali še več takih krajev.

Učenec Uroš Ilič, 3. a
OŠ »Alojz Kebe«, Ljubljana-Sentvid

Proslava v KS Milan Majcen

(mm) Tudi letošnji praznik Dneva
republike 29. november smo slovesno
počastili, marsikje pa so ob tej pri-
ložnosti podeljevali odlikovanja.

Tako je bilo tudi na proslavi za ob-
čane KS Milan Majcen, ki so jo z veli-
ko skrbjo in pozornostjo pripravili
učenci OŠ Zvonka Runka. Ves pro-
gram je odražal našo ljubezen do do-
movine, njene svobode, pripravljenost
nadaljevati tradicije naše revolucije
in stopati po poti, ki nam jo je začr-
tal naš vzornik tovariš Tito.

Na proslavi je prejel visoko odliko-
vanje Red dela z zlatim vencem Ilija
Lemač na predlog krajevne organiza-
cije ZRVS za njegov velik prispevek
k razvoju in delu te organizacije ter
krajevne samouprave.

IZREDEN Odstrel



Člani lovske družine Medvode so že v prvem
pogonu zabeležili izreden odstrel, saj so umi-
rili kar 18 zajcev. Po letu 1972 je to doslej
največji odstrel na enem pogonu.

(Foto: F. Rozman)

30 let ribogojnice

(mm) Ribogojnica Povodje je praz-
novala 30-letnico svojega delovanja
nadvse slovesno. V slavnostnem govo-
ru je tov. Anton Simončič podrobno
prikazal razvoj in rezultate pri raz-
množevanju postrvi, sulcev, potočne
zlatovščice ter pri vzreji teh rib za
tržišče. Ob velikem naporu, požrtvo-
valnosti, mnogih »slabih letinah« je
uspelo članom upravnega odbora Zve-
ze ribiških družin Ljubljane in delav-
cev ribogojnice zgraditi sodoben obrat
na Gameljščici, iz katerega dobimo
letno nad 60 ton konzumnih rib, za
15 ribiških družin zveze ves ribji za-
rod ter še okrog 1,1 milijona ribjih
iker za slovenske potrebe in prodajo
v SR BiH. Na slovesnosti so podelili
ustanoviteljem ribogojnice in prizadev-
nim članom posebna priznanja Zveze
ribiških družin Ljubljane ter nekate-
rim tudi državna odlikovanja in odli-
kovanja Ribiške zveze Slovenije. Pri-
nanja sta med drugim prejeli tudi
krajevni skupnosti »Edvard Kardelj«
in Vodice.

Zora in »njena« folklorna skupina

Fantov je premalo...

Tale izraz »njena« moram takoj popraviti.
To je folklorna skupina v tovarni Dekora-
tivna. Zora Pavlin pa je njena strokovna vo-
diteljica.

Tale zapis je nastal ravno, ko so folkloristi
iz Dekorativne na obisku pri šišenski briga-
di Milan Mravlje na akciji v Novi Gradiški
pokazali, kaj znajo.

Zora Pavlin je diplomirana etnologinja in
je bila štipendistka naše občine. Ker pa za
etnologe ni in ni služb, Zora ne more dobiti
zaposlitve niti kot pedagog.

Kakšni so bili začetki folklorne skupine
v Dekorativni?

Ze pred letom 1978, ko je skupina na-
stala sem poznala Miro Dobravec — novinar-
ko v tej tovarni. Prošila me je, če bi za 29.
november tega leta njihovo skupino, ki je
dolga leta prej že obstajala, naučila nekaj
plesov. Začeli smo čisto na novo. Ni bilo no-
benih rekvizitov, 6 parov je zaplesalo nekaj
gorenjskih plesov in nastop je zelo uspel.
Mislila sem, da je s tem moja naloga oprav-
ljena pa so me plesalci in tudi drugi prosili,
če bi nadaljevali.

Kako pa potekajo vaše vaje?

Vaje imamo enkrat na teden, trajajo pa
dve uri. Težko je dobiti vse plesalce naen-
krat, saj delajo v treh izmenah. Vendar so
vsi kot družina. Odnosi v skupini so zelo do-
bri, uvedli pa smo tudi samoupravljanje. Za
organizacijske zadeve skrbi 3-članski odbor.
Pri plesu ima vsak svobodno izbiro, kaj bo
plesal. Zato ni nobenih zamer, saj tudi vsak
sam vidi, če mu slučajno kaj ne gre. Plešemo
ob spremljavi harmonike — »knofarce«, naš
program pa sestavljajo gorenjski in štajerski
pleši, ki jih je obdelal koreograf folklorne
skupine Emona mag. ing. Bruno Ravnikar.

Imate kakšne probleme?

Seveda nas spremljajo tudi problemi. Ved-
no je plesalcev premalo, še posebej fantov,
čeprav je v Dekorativni dovolj ljudi, ki že
znajo plesati. Narodne noše imamo sedaj svo-
je, le še škornjev ni, pa bodo tudi ti kmalu.
Sredstva za teh 9 parov gorenjskih narodnih
noš je dal sindikat, saj smo sindikalna sku-
pina. Zato tudi nastopamo le pod okriljem
sindikata. Doslej smo imeli približno 10 na-
stopov v tovarni, drugje v Šiški in sedaj v
Novi Gradiški.



Z Zoro sva se še dolgo pogovarjala o pri-
hodnosti, predlogih itd. V Šiški je veliko
folklornih skupin. To se ji zdi škoda, ker
noše ostanejo neizrabljene. Folklorna skupina
iz Dekorativne bi se lahko povezala z Emo-
no, ki veliko gostuje in bi lahko delala re-
klamo za tovarno. Združevale bi se lahko
tudi sindikalne folklorne skupine. Kot etno-
loginja me je opozorila še na možnost izde-
lave tako imenovanega »narodnega blaga«
iz ostankov tekstila, ki jih je v Dekorativni
več kot dovolj.

Janez Kopač